

1 - 461/17
41 - 1 - 6794 - 27052016

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 mai 2019

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani), în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul	Stella Bleşceaga
Grefier	Diana Boico, Nicolina Cramarenco
Traducători	Nina Burujiu, Aliona Pîntea

cu participarea:

Procurorului	Artur Sîrcu
Avocatului inculpatului	Ghenadie Danciuc
Avocatului părţii vătămate	Marin Popa

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui,

Ghelici Fiodor *****, născut la ***** originar din ***** domiciliat mun. Chişinău, str. Alba Iulia ***** , ***** , supus militar, studii ***** , fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal,
date cu referire la examinarea cauzei: 27 mai 2016 – 22 mai 2019
Procedura de citare legală respectată

constată:

Prin rechizitoriu Ghelici Fiodor, se învinuieşte precum, că la 20 aprilie 2012, factorul de decizie SRL „Vetuga -Zemif”, în persoana cet. Ghelici Fiodor, aflându-se în incinta sediului firmei, amplasat pe str. Voluntarilor 141/1 mun. Chişinău, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privinţa părţilor actului juridic, sub pretextul comercializării implantului medicinal de marca „Ti6A14Veli”, care ulterior urma să fie importat din Turcia şi instalat chirurgical bolnavei de scolioză de gradul IV, minorei ***** , prin înşelăciune şi abuz de încredere, a primit de la mama minorei Macovei Stepanida bani în sumă de 31420 lei, pe care le-a însuşit în interesele personale, astfel pricinuind părţii vătămate un prejudiciul material considerabil.

Inițial acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ulterior, după operarea modificărilor prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare 17 august 2018, fiind exclusă lit. c), acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, de către organul de urmărire penală prin ordonanța de modificare a învinuire din 24 ianuarie 2019 au fost încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Inculpatul Ghelici Fiodor fiind audiat în cadrul ședinței de judecată nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și instanței de judecată, a declarat, că la data de 23 februarie 2012, îndeplinea funcția de administrator SRL „Vetuga-Zemif”. Precum și majoritatea cumpărătorilor, la companie s-a adresat cet. Macovei Stepanida cu solicitarea de a-i fi vândute implantele medicale de care are nevoie pentru operația chirurgicală a fiicei sale de înlăturare a scoliozei. În aceea zi, Macovei Stepanida a venit la companie cu o rețetă emisă de profesorul Șavga, în care era indicat ce implantate erau necesare pentru fiica ei. Conform procedurii stabilite, a chemat managerul companiei, responsabil de evidența și emiterea implantelor și i-a zis să pregătească actele necesare, contractul de vânzare –cumpărare, întocmirea solicitării etc. Peste o perioadă de timp, managerul Anghel Victor și cumpărătorul Macovei Stepanida s-au întors cu actele în regulă pentru a fi semnate. Au semnat contractul și i-a comunicat Stepanidei Macovei în continuare să țină legătura deja cu managerul Anghel Victor. La data de 18 aprilie 2012 conform facturii prezentate cu nr. 0463045, seria PA, doamnei Macovei Stepanida i-au fost eliberate implantele la prețul de 72 972, 78 lei. Peste două zile după ce a fost eliberată marfa, la data de 20 aprilie 2012 doamna Macovei Stepanida a venit la companie și a achitat o parte din datorie în sumă de 31 420 lei, conform bonului nr. 36. Restul sumei Macovei Stepanida a promis că va achita în timpul apropiat. A atras atenția că nici la data de 18 aprilie 2012, în momentul eliberării mărfii și nici la 20 aprilie 2012, în momentul achitării parțiale a datoriei, Macovei Stepanida nu a comunicat că marfa nu este recepționată de către aceasta. Apoi Macovei Stepanida a dispărut. Managerul și contabilul companiei de nenumărate ori i-au comunicat că doamna Macovei Stepanida a dispărut și nu o pot găsi și aceasta are o datorie față de companie în mărime de 41 552, 78 lei. Rudele acesteia comunicau, că ea este în Rusia și nu cunosc când se va reîntoarce. Profesorul Nicolai Șavga

asemenea i-a comunicat că nu a văzut-o pe Macovei Stepanida care nici la intervenția chirurgicală nu s-a prezentat. Peste jumătate de an, toamna, la dat de 18 octombrie 2012, la companie s-a prezentat Macovei Stepanida, care a fost întrebată unde a dispărut, la care ea, i-a comunicat că tot acest timp a fost în Rusia, i-a povestit cum a petrecut timpul în Caucaz. Totodată Macovei Stepanida a menționat, că se refuză de intervenția chirurgicală și solicită să fie vândute implantele sale. Atunci inculpatul Ghelici Fiodor a chemat managerul Anghel Victor și i-a comunicat să se ocupe de această întrebare. Peste câteva minute, Anghel Victor și Macovei Stepanida s-au reîntors în biroul său, iar Anghel Victor i-a comunicat că Macovei Stepanida afirmă că nu a primit implantele și respectiv implantele nu sunt. Auzind aceste declarații a solicitat să se apropie în birou și contabilă Grosu Tatiana. Atât contabilă Grosu Tatiana cât și managerul Anghel Victor, au susținut că implantele medicale au fost eliberate către Macovei Stepanida la data de 18 aprilie 2012, care se confirmă prin cele două semnături ale acesteia de pe factura seria PA nr. 0463045, la rubrica: „am primit marfa”. Auzind aceste declarații contradictorii, a rămas confuz deoarece astfel de situații în practica lui nu s-au mai întâmplat. Ascultându-i-i pe toți, stătea la dubii cu privire la ambele părți. A întrebat-o pe doamna Macovei de ce a informat despre faptul că nu a primit marfa abia peste jumătate de an, și nu a comunicat acest fapt la 18 sau 20 aprilie. Însă un răspuns clar nu a primit. Atunci i-a propus doamnei Stepanida să se adreseze la organele de drept pentru verificarea acestei circumstanțe, inclusiv și contabilitatea companiei, dat fiind faptul că el nu este în drept să anuleze careva acte financiare existente. Peste ceva timp la companie au fost efectuate mai multe verificări de către organele de drept și structurile de control financiar. În rezultatul efectuării verificărilor careva încălcări nu au fost depistate. La data de 09 aprilie 2013 a indicat contabilului să întocmească și să expedieze o pretenție cu privire la suma care a rămas să fie achitată de către Macovei Stepanida. La data de 22 iulie 2013 a fost eliberat din funcția de director al SRL „Ventuga-Zenif”, în legătură cu numirea sa în funcția de Ambasador și reprezentant permanent al unei organizații internaționale, interguvernamentale în Republica Moldova iar în funcția sa a fost Anghel Victor. A adăugat că la data de 25 februarie 2014, Macovei Stepanida l-a telefonat și l-a întrebat dacă are posibilitatea să se întâlnească cu ea, i-a comunicat că este pe loc și poate să se apropie. Venind la el, Macovei Stepanida a comunicat că plângerea sa a fost respinsă, și a solicitat un ajutor material pentru o nouă plecare în Rusia. I-a propus să întocmească o cerere cu privire la acordarea ajutorului material adresată Asociației „Moldova mea”, reprezentantul căreia era el. A solicitat contabilei asociației să verifice ce sume de bani există în casierie. Unde s-au adeverit că era suma de 300 de lei, care a fost eliberată doamnei Macovei Stepanida în calitate de ajutor financiar. I-a recomandat să inițieze o cerere de chemare în judecată în ceea ce ține de problema implantelor, dacă

consideră că are dreptate. În anul 2016 a aflat că poliția de frontieră a intentat un dosar penal în privința sa, la cererea lui Macovei Stepanida. A menționat, că ceea ce a indicat poliția în actul de învinuire, este un absurd, fiind un ordin politic direct. A indicat, că poliția intenționat că falsificat materialele cauzei, prezentând informație falsă cu privire la faptul că astfel de produs nu a fost importat, și anume implantele medicale. Însă în cauza penală sunt prezentate declarațiile vamale, care confirmă faptul importării implantelor medicale.

La întrebările avocatului, inculpatul Ghelici Fiodor a indicat, că implantele erau importate de la compania „Timpzan”, care se află în orașul Izmir din Turcia. Compania dată mai exportă aceste produse și unor clinici, conform tenderelor câștigate. Inițial această companie nu a dorit să presteze astfel de servicii în Republica Molodva, însă mergând în Turcia cu profesorul Șavga a reușit să îi convingă. A subliniat inculpatul că marfa ajungea la vamă și acolo era deja devamată conform legii.

La întrebările procurorului, inculpatul Ghelici Fiodor a declarat, că procedura era foarte simplă, făceau solicitare, după ce acumulasem câțiva clienți și trimiteam în Turcia solicitarea, iar după expedierea solicitării, li se expedia marfa. Macovei Stepanida s-a adresat către ei la 23 februarie 2012. Iar, după ce vine cumpărătorul cu solicitare se îndeplinește contractul. La companie de obicei vin cumpărători de la secția traumatologia, cu o rețetă, de la diferite clinici unde se fac intervenții chirurgicale. A menționat că solicitarea părții vătămate a fost expediată cu alte solicitări, deoarece se expediază solicitări personale. În solicitare se indică mărimile produsului. A indicat inculpatul că când cumpărătorul vine în companie acolo se încheie un contract unde este solicitat un complet de implante, la acel contract se anexează o detaliu aparte conform rețetei medicului, după ce, cumpărătorul primește marfa, contabilă, eliberează factura de expediție. Un exemplar acestui act este la cumpărător și altul la vânzător. După ce cumpărătorul primește marfa, el verifică conform actului dacă totul este la locul său, după ce se convinge că totul este conform rețetei, cumpărătorul se semnează cu două semnături. După ce a primit cumpărătorul marfa, o altă recipisă nu se eliberează. A menționat inculpatul Ghelici Fiodor că dacă lipsește actul de transportare a mărfii, se confirmă proveniența mărfii printr-un act de transmitere. Fiecare persoană ce este cumpărător primește bon la produsul procurat, iar partea vătămată s-a întors benevol la companie peste două zile și nu a comunicat nici o pretenție în acest sens față de marfă. A subliniat că în companie este aparat ce eliberează bon de plată, iar Macovei Stepanida a primit acest bon de plată. A comunicat inculpatul că în companie nu există o persoană ce assemblează implantul complet, cumpărătorul primește detaliile aparte, iar chirurgul le strânge. A indicat inculpatul că există și

alte companii care importă asemenea implantate, și asemenea operații se efectuează de mai mulți profesori. Totodată a subliniat că orice marfă care o procuri, oricând poate fi vândută din nou.

La întrebările avocatului părții vătămate, inculpatul Ghelici Fiodor a indicat că înainte de a veni Macovei Stepanida la companie, el a mai colaborat cu profesorul Șavga. A menționat, Ghelici Fiodor că facturile sunt completate de contabil și dacă există factura de expediție, nu este necesar să existe actul de predare-primire. Iar detalii despre implantate nu sunt indicate în acest act, deoarece ele sunt indicat în rețeta medicului.

În ședința de judecată au fost audiați în calitate de parte vătămată și martori ai acuzării după cum urmează:

- partea vătămată Macovei Stepanida, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că în anul 2012 a mers la chirurgul și șeful Spitalului mamei și al copilului, Șavga Nicolae pentru ca acesta să îi verifice starea fiicei sale care suferea de scolioză. Acesta le-a indicat să meargă la domnul Ghelici Fiodor pentru a procura implantatele necesare. Au mers la domnul Ghelici Fiodor, au făcut cunoștință cu el, care i-a comunicat că implantatele vor costa aproximativ 72 000 lei și că această sumă poate fi achitată în rate. Apoi a făcut o înțelegere cu domnul Ghelici Fiodor și i-a achitat o parte din suma de bani, acesta a fost la data de 23 martie 2012, spunându-le că operațiunea va avea loc în rate. A semnat pe actul dat potrivit căruia mai apoi urmau să fie aduse implantatele. Inițial nu a dorit să o facă, stătea la îndoială, iar contabilul companiei i-a spus că totul va fi bine și peste două săptămâni implantatele vor fi aduse. Apoi a venit cu fiicele sale la clinică, însă profesorul Șavga Nicolae i-a comunicat că implantatele încă nu au fost aduse, astfel a pierdut încrederea în domnul Ghelici. Peste o perioadă de timp iarăși a venit la domnul Șavga Nicolae și la fel i-a spus că implantatele nu sunt. A treia oară a mers în cabinetul lui Fiodor Ghelici, a fost o întâlnire cu domnul Șavga, aceasta a fost în luna august, Șavga Nicolae i-a spus că el se duce în concediu și că operația va fi mai târziu. Astfel totul s-a amânat, operația nu a avut loc și ea a găsit o clinică peste hotare. Au plecat peste hotare și înapoi au venit cu rezultate bune și au mers la domnul Șavga, a dus fetița la control și el însuși i-a dat un certificat că fetița din gradul 4 avansat a ajuns la gradul 3 sub formă de C. Au sunat de multe ori, de acasă, pe domnul Ghelici Fiodor, întrebându-l când se poate de venit și de primit banii, însă domnul Ghelici le spunea inițial o dată, după care o altă dată, a mers de multe ori și la Chișinău, pentru a i se întoarce suma de bani. Banii nu i-au fost restituiți, a menționat că a vândut totul pentru a acumula suma de 31042 de lei. Inițial a crezut inculpatul, însă acum nu îl mai crede. La un an de zile fetița sa a ajuns la forma de S la 65 de grade așteptând implantatele, iar domnul Șavga la fel este vinovat, deoarece dacă el cunoștea că este astfel de companie care înșală

persoanele, nu trebuia să îi trimită la ei. Ea nu a primit nici un implant și nici nu știe ce înseamnă un implant. Când a fost la întrevvedere cu Fiodor Ghelici, el a trimis un om care ea nu l-a cunoscut niciodată, care a spus că i-au fost înmânate implantele, acasă i-au venit două scrisori în care este scris și este pusă semnătura lui, precum că eu lor le sunt datoare cu bani, deoarece ea a luat implantele și nu a achitat banii pînă la urmă, văzând aceste scrisori a avut un insult. A indicat că fiica ei se află și acum peste hotare și are nevoie în continuare de tratament.

La întrebările procurorului, partea vătămată Macovei Stepanida a declarat, că au avut o înțelegere cu inculpatul Fiodor Ghelici ca implantele să fie aduse peste 2 săptămâni, și a achitat o parte din suma de bani, avînd o înțelegere cu acesta ca totul să se efectueze în rate. Această înțelegere a fost cu inculpatul Ghelici Fiodor și contabila companiei. Au semnat înțelegerea și a mai fost un act unde era inclusă toată sumă, pe act era scris că totul este în rate, iar apoi urma să achite toți banii, acest act era o factură. S-au înțeles cu domnul Ghelici, ca și cum el va achitat toți banii și el va comanda implantele iar apoi ea va achita suma integrală. A menționat că nu a văzut implantul și nici nu știe ce înseamnă implant, acesta urma să îl obțină de la domnul Ghelici, astfel domnul Ghelici urma să aducă implantul la domnul Șavga pentru a fi efectuată operația. Operația urma să fie făcută în anul 2012 la sfârșitul lunii mai. După luna mai așteptat încă o lună și apoi a mers peste hotare, aceasta a fost aproximativ în luna iunie. Timp de un an au mai avut nevoie de implant iar apoi au apărut rezultate bune și nu au mai avut nevoie de implant. A menționat partea vătămată că domnul Ghelici Fiodor, o odată i-a comunicat că ea deja a primit implantele, el a spus că posibil că le-a dat domnului Șavga sau ei, aceasta a fost înainte de luna august. A comunicat că suma de 31 de mii de lei este o sumă importantă pentru ea, acasă a avut vite, cal, pământ și a vândut totul pentru a face rost de banii dați. A indicat că la moment are pretenții față de domnul Ghelici și solicită de la el să îi întoarcă banii și cheltuielile sale.

La întrebările avocatului inculpatului, partea vătămată Macovei Stepanida a declarat că contractul și factura a semnat-o față de domnul Ghelici și contabila companiei. Parte pe aceste acte era domnul Ghelici și feciorul lui, iar banii i-a plătit domnului Fiodor Ghelici, de aceea el și urmează să îi întoarcă banii. Cealaltă parte din suma care urma să o achite, trebuia să o achite timp de un an sau un an și jumătate, această sumă nu a achitat-o deoarece nu i s-a dat nici implant și nici operația nu a fost făcută. Banii dați urma să îi achite după operație.

La întrebările inculpatului, partea vătămată Macovei Stepanida a comunicat că contractul l-au încheiat la data de 23 a anului 2012, iar factura a primit-o cînd a achitat suma de bani. Contractul l-au făcut mai degrabă, iar factura

a primit-o mai târziu, însă nu ține minte data concretă. A menționat că a scris o cerere de a-i fi date implantele la sfârșitul lunii septembrie. Când a venit să ceară implantele, a comunicat că are nevoie de bani pentru a continua tratamentul fiicei. După ce a scris cerere de a-i fi restituite implantele, a mers la mai multe organe de stat, și nici un folos, i se spunea că degeaba merg al ei, doar poliția de frontieră într-adevăr s-a apucat de cercetarea cazului dat. A menționat că toamna nu s-a adresat în instanța de judecată deoarece era peste hotare și nu avea timp, după ce a lăsat fata peste hotare, a venit și a depus o cerere în instanță. A depus o cerere de chemare în judecată adresată Judecătorei Rîșcani.

- martorul Anghel Victor, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că îl cunoaște pe Ghelici Fiodor care este fostul său angajator și pe Macovei Stepanida la fel o cunoaște, ea a fost clientul întreprinderii în care a activat. Cu partea vătămată a făcut cunoștință după câteva ori când ea a venit la întreprinderea unde activa, ea a venit de câteva ori cu rugămintea să fie ajutată, astfel a fost decis să-i fi oferite implante în rate. Implantele el le-a oferit părții vătămate, iar partea vătămată a achitat o anumită parte din suma de bani. El le-a ambalat implantele în pachet și i le-a oferit părții vătămate. Iar după o perioadă de timp partea vătămată a venit și a spus să-i fie restituită înapoi suma de bani, comunicând că nu a luat nici un implant de la companie.

La întrebările procurorului, martorul Anghel Victor a comunicat că ei procurau implantele din Turcia, fiind oficial importate prin vamă oficial. Fiecare implant are un număr de identificare. În contract este indicată doar suma implantelor, nu este identificat numărul. Cu partea vătămată a fost încheiat un contract, încă în contract nu este indicat numărul articolului. A menționat, că lista implantelor este adusă de client, iar dacă aveau aceste implante le ofereau, dacă nu le comandau. A subliniar martorul Anghel Victor că el a pus pe masă implantele oferite părții vătămate, această transmitere nu ține minte unde a avut loc, încă după logică partea vătămată urma să i-a implantele, însă el nu a văzut cum partea vătămată a plecat cu implantele. Acestea au fost oferite părții vătămate față de domnul Ghelici în cabinetul acestuia. Implantele părții vătămate nu le-a mai văzut. Când au fost transmise implantele către partea vătămată, a fost încheiat contractul, factura și cecul, totul s-a întâmplat într-o zi. De obicei le ofereau implantele clienților, însă uneori le ofereau medicului, domnul Ghelici Fiodor decidea acest lucru. A indicat, că după câte ține minte fiica părții vătămate nu a dispus de operație deoarece medicul acesteia o căuta, apoi mai târziu a apărut partea vătămată și a spus că dorește restituirea banilor, după câte cunoaște aceasta a fost în Rusia la un medic și a avut rezultate acolo. A comunicat că Implantele sunt diferite după diametru și lungime, medicul decide ce fel de implante sunt necesare însă nu

ține minte dacă în cazul dat era un implant individual sau unul comun. A mai indicat că nu erau unica companie care ne ocupau cu importul implantelor.

La întrebările avocatului inculpatului, martorul Anghel Victor a indicat că a doua parte de bani partea vătămată nu știe când urma să o transmită, nu era stabilit un termen fix. Operația era preconizată după ce vor fi remise implantele, peste una, două săptămâni. Toate implantele au fost trecute prin vamă, personal nu pot fi introduse implantate în țară. Ambasadorul posibil că putea să introducă astfel de implantate în țară. Mai întâi se face comanda de implantate, acestea sunt fabricate, apoi se transferă banii, și doar apoi sunt transmise implantele aici la noi prin avion, apoi se face o autorizație iar la vamă prin brocker se devamează aceste implantate și apoi acestea ajung la companie.

La întrebările inculpatului, martorul Anghel Victor a declarat că el întocmea contractele în privința implantelor. Când pacientul vine după implantate acestea se oferă de obicei în cabinetul domnului Ghelici. Copia actelor personale ale clienților se efectua în cabinetul său unde era xerox. Certificatul părții vătămate l-a luat personal. În septembrie când a venit partea vătămată s-a depistat că aceasta nu a achita total suma stabilită și a spus că implantele acesta nu le-a primit. Din declarațiile părții vătămate doar toamna aceasta a depistat că nu a primit implantele. Compania i-a trimis părții vătămate anumite scrisori cu privire la datori acesteia. După acest caz la întreprindere au venit verificări de la poliția de frontieră, de la Fisc și de la anticorupție. Acestor persoane le-au fost prezentate facturile și aparatul de casă. A menționat că el a oferit cu siguranță implantele părții vătămate.

La întrebarea părții vătămate, martorul Anghel Victor a menționat că i-a transmis Stepanidei Macovei implantele vara, însă nu ține minte la ce dată.

- martorul Șavga Nicolae fiind audiat în ședința de judecată a declarat că îi cunoaște pe Ghelici Fiodor și Macovei Stepanida doar din raporturile profesionale. A menționat că este medic se ocupă cu operații chirurgicale ce ține de colana vertebrală. Astfel cu aproximativ 5-7 ani în urmă la el a venit Macovei Stepanida, cu fiica sa care avea o problemă la coloana vertebrală care era deformată, ceea ce se numește „scolioză”, gradul de deformare a coloanei vertebrale era mare care după indicii medicali necesita tratament medical, astfel acesteia i sa propus tratament chirurgical. A indicat că pentru a efectua așa operație este necesară o sistemă care se numește „Contrel Diubiset” cu ajutorul căruia se reduce resedmitatea și se menține, acest dispozitiv în Cetrul Mamei și a Copilului nu este. Acesta este un dispozitiv care are multe șuruburi. I-a indicat Stepanidei Macovei ce dimensiuni și ce piese trebuiesc, i-a prescris o rețetă, și a direcționat-o la firma unde le poate procura. Pe atunci erau puține companii care se ocupau de

așa ceva. Detalii nu ține minte, știe doar că doamna Macovei Stepanida a venit după ceva timp și i-a zis că a fost la tratament în Caucaz, un tratament nechirurgical. Mai apoi a mai fost de câteva ori și l-a informat că fiica se simte mai bine și au apărut probleme cu compania ce urma să le dea implanturi. A mai văzut radiogramele fiicei lui Macovei Steăanida însă cele în dinamică nu le-a văzut. A subliniar martorul că sunt principii mondiale primite de specialiști care prescriu un tratament special de urmat a pacientului cu diformitatea până la 30 grade prin chineto-terapie, iar diformitatea de 35 la 50 grade este chinceto-terapia plus corsaj, diformitatea mai mult de 50 grade necesita tratament chirurgical.

La întrebările procurorului, martorul Șavga Nicolae a menționat că dat fiind faptul că erau probleme cu importul de implantate, l-a rugat pe Ghelici Fiodor și au mers în Turcia unde au văzut materialele. El personal a trimis-o pe Macovei Stepanida la Ghelici Fiodor, pentru a procura implantele, deoarece doar el și se ocupa cu importul de implantate. A menționat, că a trecut ceva timp cât Macovei Stepanida a fost cu fiica sa la tratament, apoi deja s-a refuzat de acesta. A comunicat martorul Șavga Nicolae, că implantele la el personal nu au fost aduse nici de către Macovei Stepanida și nici de către Ghelici Fiodor. Din spusele doamnei Macovei Stepanida, i-a zis că a achitat jumătate de preț pentru implantate, apoi a plecat la tratament și când s-a întors s-a refuzat de ele, și probabil atunci deja a solicitat să-i fie întorși banii. A indicat că implantul este general, dar caracteristica este pentru fiecare persoană individual după grosime, de aici și prețul poate să difere, acesta este din titan, el este preconizat pentru o anumită vârstă deoarece omul crește. Astfel de operații chirurgicale mai face profesorul Caproș. A menționat martorul Șavga Nicolae că partea vătămată Macovei Stepanida nu putea face nimic cu acest implant, decît să îl folosească pentru fiica sa deoarece acesta este unul specific. Pe fiica părții vătămate nu a văzut-o, nici radiograma acesteia nu a văzut-o și nici nu cunoaște dacă aceasta a fost operată deoarece de el personal nu a operat-o. Careva urme de operații la fiica lui Macovei Stepanida nu a observat. A subliniat martorul că este dovedit științific că pacienții de gradul 4 pot avea rezultate bune doar cu ajutorul implantelor. A menționat că a mai fost audiat în privința activității lui Ghleici Fiodor cu privire la implantate, însă nu ține minte dacă anume pe cauza doamnei Macovei Stepanida.

La întrebările avocatului părții vătămate, martorul Șavga Nicolae a menționat că cu Ghelici Fiodor despre prețul implantelor nu a discutat deoarece nu îl interesează această problemă, fiecare compania are prețul său pentru produs. Însă la general prețul implantului deviază de la unul la altul în dependență de piese și dimensiunea acestora. După câte cunoaște Macovei Stepanida a mers personal cu rețeta sa la companie să procure implantele prescrise. El era încrezut în acea

companie și de aceea i-a recomandat doamnei Stepanida să meargă acolo, deoarece implantate sunt diferite, inclusiv și chineze, iar aceasta este foarte important pentru un chirurg. Apoi Macovei Stepanida i-a comunicat că Ghelici Fiodor i-a refuzat să îi restituie banii.

La întrebarea părții vătămate, martorul Șavga Nicolae a comunicat că operația chirurgicală nu a avut posibilitatea să o facă deoarece nu dispunea de implantate.

La întrebarea inculpatului, martorul Șavga Nicolae a comunicat că probleme de genul dat cu alți pacienți nu au mai avut loc și careva reclamații în ceea ce ține de calitatea și felul deservirii la fel nu au fost. A indicat că implantate sunt sigilate de aceea un chirurg nu crede că s-ar apuca să facă un schimb în acesta, însă o companie crede că ar putea face schimburi de așa gen.

- martorul ***** fiind audiată în ședința de judecată a declarat că suferă din copilărie de scolioză și în anul 2012 s-a adresat la Centrul Mamei și al Copilului, la medicul Nicolae Savga. Dumnealui i-a propus un tratament chirurgical, era împreună cu mama sa. Medicul Șavga Nicolae i-a zis să meargă la compania SRL „Vetuga-Zemif” pentru a procura implantate necesare. Domnul Savga a făcut o radiografie la Centrul German, însă nu s-au făcut careva măsurări exacte pentru implantate. Au mers la compania SRL „Vetuga-Zemif” care se afla pe str. Uzinelor, acolo mama sa a comunicat cu administratorul Ghelici Fiodor, acolo mai era o doamnă. Ghelici Fiodor le-a comunicat că implantate sunt din Germania, că sunt foarte bune, a făcut o descriere a acestui produs, ulterior a menționat că în două săptămâni dacă se decid comanda ajunge. Ei nu dețineau suma complet și mama sa l-a ruga pe Ghelici Fiodor dacă este posibil să achite în rate suma pentru implantate, la care el a fost de acord. La acel moment nu cunoșteau care este suma integrală. În prima zi nu au scris nici un contract și nu au achitat careva sume de bani. Ulterior când s-a achitat prima tranșă de bani s-a efectuat și un contract. Mama sa a achitat jumătate din sumă și peste două săptămâni urma sa aibă loc intervenția chirurgicală la Centrul mamei și al Copilului. Apoi s-au adresat la centrul mamei și al copilului după ce au avut toate actele în regulă pentru internare, însă domnul Nicolae Savga le-a comunicat că la moment este cald afara și nu este recomandat să se efectueze tratamentul în acea perioada de timp. Nu își aduce aminte ce lună a anului era, își aduce aminte că era cald. Apoi când au venit în luna septembrie–octombrie la Centrul Mamei și al Copilului, i s-a comunicat că medicul Șavga este în concediu și nu poate fi efectuat tratamentul chirurgical. După care ei deja și-au dat seama că este ceva la mijloc, și au decis să meargă undeva în altă parte. Implantate personal nu le-a văzut, din spusele mamei sale declarate de Fiodor Ghelici i s-a spus că implantate au fost înmânate mamei, aceasta consideră

că nu este posibil dat fiind că sunt persoane fizice și aceste se înmânează doar medicului ce este responsabil de intervenția chirurgicală. Apoi au refuzat categoric tratamentul chirurgical pentru că au decis să facă tratament manual deoarece a fost amânată cel puțin de două ori operația. Apoi au mers peste hotare și au făcut tratament manual fără intervenție chirurgicală și chiar este foarte fericită că a făcut acest lucru.

La întrebările procurorului, martorul ***** a declarat, că a așteptat aproximativ jumătate de an de la momentul ce au dat comandă de implante pînă a merge la alt medic. După un an deja fiind plecată peste hotare, la tratamentul manual, a fost efectuat un apel telefonic de la Spital, la telefonul fix, tatăl ei a răspuns dar deja au refuzat deoarece erau peste hotare la tratament. Prima rată a fost achitată în suma de 30 000 lei, acești bani au fost agonisiți din vânzarea animalelor domestice și economiile familiei. În timp de jumătate de an cît erau în așteptarea intervenției chirurgicale, au mers în jur de 2-3 ori la Centrul Mamei și al Copilului, iar la domnul Ghelici au fost o dată, acesta comunicîndu-le că încă nu sunt implantele, la dumnealui erau careva implante în niște cutii dar le-a comunicat că nu sunt ale lor deoarece ale acestora încă nu au venit. Aceste implante domnul Nicolae Savga i-a comunicat că sunt implante exact pentru ea, după măsurile efectuate. A menționat că dacă aceste implante există ar dori ca acestea să fie donate cuiva. A indicat că mama sa nu a primit implantele. După ce au revenit de peste hotare s-au adresat la domnul Șavga, care le-a comunicat că din gradul 4 a revenit în 3, după 2 ani de tratament peste hotare.

La întrebarea avocatului părții vătămate, martorul ***** a declarat că către domnul Ghelici Fiodor mama sa personal s-a adresat de foarte multe ori să îi restituie banii pentru implante, însă ea personal nu s-a adresat.

La întrebările părții vătămate, martorul ***** a declarat că, tratamentul ce l-a făcut peste hotare este foarte bun, și va fi mai bun. Tratamentul manual crede că va dura încă 1-2 ani maximum 3. Acum tratamentul îl face în Cecenia. I s-a comunicat că trebuie să procure un corset ce se realizează în Franța. A făcut rost de acest corset și medicul i-a explicat că trebuie să îl poarte de 4 ori pe zi și o dată la jumătate de an trebuie modificat și așa va dura pîna va avea rezultate mai bune. Nu poate comunica care sunt cheltuielile însă sunt niște sume mari. A menționat că nu s-a așteptat la așa rezultate din partea lui domnul Ghelici, a avut încredere în el că va fi operată, dar din păcate au fost doar promisiuni. Consideră că domnul Ghelici urmează să restituie acei bani.

La întrebările avocatului inculpatului, martorul ***** a declarat că, domnul Ghelici Fiodor personal i-a comunicat că implantele nu se înmânează

persoanei fizice și nu cunoaște nici dacă domnul Șavga a primit implantele date. Nu cunoaște despre careva cerere scrisă de mama sa de a fi realizate implantele, posibil că aceasta a scris această cerere cu scopul de a returna banii, deoarece posibil domnul Ghelici Fiodor la acel moment nu avea banii.

La întrebările inculpatului, martorul ***** a declarat că ea a fost de două ori la domnul Ghelici Fiodor, la companie, însă la momentul încheierii contractului cu „Ventuga-Zemif” SRL nu a participat. A menționat că confirmă că semnătura de pe rețetă și de pe contractul de vânzare-cumpărarea aparține mamei sale, însă nu cunoaște despre o careva factură. În anul 2012 a plecat la Moscova aproximativ vara, iar în Rusia s-a tratat aproximativ 5-6 ani. În Franța a mers doar pentru a procura corsetul. Banii pentru tratament i-a luat de la părinți și frați, precum și de la unele asociații, de exemplu „Metalferos” SRL, „Caritate.MD”.

La întrebarea instanței de judecată, martorul ***** a declarat că la acel moment avea 16-17 ani. Acum domicilează în sat, a revenit de peste hotare. A finisat liceul însă nu a avut posibilitate să facă studii deoarece permanent era plecată la tratament care avea loc în Cecemia, Lingușetia. A ales clinică din Cecenia deoarece a avut rezultate, însă nu cunoaște ce sumă de bani s-a achitat pentru tratament.

În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate mijloacele de probă sub formă de înscrisuri administrate în faza de urmărire penală, precum:

- foaie de parcurs seria PA nr. 0463045 din 18 aprilie 2012 (Volumul I, f.d.14);
- Chitanță din 20 aprilie 2012, potrivit căreia a fost achitată suma de 31 420 lei (Volumul I, f.d.15);
- factură nr. 5 din 23 februarie 2012, potrivit căreia suma spre achitare este de 6197 dolari SUA (Volumul I, f.d.16);
- rRăspuns nr. 27/02-1466 din 26.04.2013 a Agenției pentru Protecția Consumatorului (Volumul I, f.d.28);
- pretenția din 09 aprilie 2013 a SRL „Ventuga-Zemif” adresată Stepanidei Macovei (Volumul I, f.d.37);
- rețeta din 22 februarie 2012, eliberată de medicul Șavga Nicolae (Volumul I, f.d.38);
- Dispoziție de plată din 25 februarie 2014 a sumei de 300 lei (Volumul I, f.d.39);
- Cererile domanie Macovei Stepanida din 18 octombrie 2012 și 25 februarie 2014 (Volumul I, f.d.40-41);

- proces-verbal de confruntare între partea vătămată Macovei Stepanida și martorul Anghel Victor, în procesul căreia partea vătămată Macovei Stepanida pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior (Volumul I, f.d.60);
- răspunsuri nr. 01-13/807 din 05 august 2014 a IMSP IMșiC (Volumul I, f.d.63, 65);
- răspunsul nr. 28/07-10770 din 04 august 2014 a Serviciului Vamal, Departamentul venituri și control vamal (Volumul I, f.d.68);
- răspunsul nr. 28/07-12027 din 04 septembrie 2014 a Serviciului Vamal (Volumul I, f.d.71-178; Volumul II, f.d.1-89);
- contractul de vânzare-cumpărare nr. 10 din 23 februarie 2012 (Volumul II, f.d.121-122);
- procesul -verbal de confruntare între partea vătămată Macovei Stepanida și bănuitul Fiodor Ghelici, în procesul căreia partea vătămată Macovei Stepanida pe deplin a susținut declarațiile depuse anterior (Volumul II, f.d.127-129);

În ședința de judecată a fost audiat în calitate de martor al apărării:

- Grosu Tatiana, fiind audiată în ședința de judecată a declarat că îl cunoaște pe Ghelici Fiodor, au avut relații de angajat –angajator, iar pe partea vătămată o ține minte în legătură cu activitatea sa. În compania „Ventuga-Zemif” SRL a activat în calitate de contabil, această companie avea genul de activitate: producerea produselor agricole, transportul internațional, comercializarea implantelor medicale. Partea vătămată a fost clientul companiei ”Ventuga-Zemif ” SRL, ea s-a adresat către companie cu necesitate procurării unui implant, în contract era indicat mărimea și cantitate implantului, dat fiind că compania le comanda, însă nu le producea. Macovei Stepanida le-a comandat, au semnat contractul și a așteptat sosirea implantului deoarece aceasta dura aproximativ 2-3 săptămâni ca acestea să fie aduse din Turcia. Când compania a primit implantele au anunțat-o pe partea vătămată despre aceasta, ea a venit și și-a cerut scuze că nu poate achita toată suma deodată însă ea avea nevoie de implante. Compania a mers în întimpinare, i-a eliberat întregul complet de implante în sumă de 72 972 lei, ea nu avea acești bani și a achitat doar o parte din această sumă, mai puțin de 50 de procente, ei i-au eliberat bonul, și l-a transmis implantului ea a semnat factura, a achitat 31 420 lei și a spus că în decurs de 2-3 luni va achita suma totală. Din partea ei ca contabil operațiunea a fost încheiată mai departe ea cu partea vătămată nu s-a mai întâlnit, factura a fost semnată personal de către partea vătămată, semnătura era aceeași ca în buletin. Astfel a rămas datorie debitorială din partea părții vătămate, ei au sunat-o și au anunțat-o pe partea vătămată, însă ea spus că în decurs de 2 luni va achita suma datorată, apoi când au mai telefonat o nu au mai putut să o găsească pe ea. A indicat că toate declarațiile vamale demonstrează

fapta primirii implantului. Apoi partea vătămată a scris cerere ca să fie restituite implantele, și să îi fie restituită suma achitată, în legătură cu situația familiară și faptul că nu a fost efectuată operația. Ghelici Fiodor a chemat-o și a întrebat-o care este situația cu partea vătămată, și ea i-a comunicat că aceasta are o încă datorie față de companie, este debitor. După această discuție cu Ghelici Fiodor, în toamna anului 2012 au venit mai multe verificări de la poliția economică, au verificat achitarea implantelor în sumă de 31 420 de lei, la fel a fost verificat legalitatea acestui contract, primirea și transmiterea implantului, pe această operațiune nu au fost depistate careva încălcări, a mai fost însă o verificare de la poliția economică, revizia și control de la FISC, în legătură cu întreaga activitate a companiei „Ventuga-Zemif” SRL, însă concret în legătură cu această operațiune încălcări nu au fost depistate.

La întrebările procurorului, martorul Grosu Tatiana a comunicat că persoana venea și comanda anumite implantate recomandate de medici, și doar în baza recomandării medicilor se comandau aceste implantate în Turcia. A menționat că nu poate spune concret cum au fost importate implantele părții vătămate, însă ele au fost importate. A indicat că se scrie o factură, persoana primește implantele și semnează în factură că a primit bunurile. A subliniat martorul Grosu Tatiana că ea personal a văzut cum partea vătămată a primit implantele, însă ea este contabil și nu știe dacă a avut loc intervenția chirurgicală. Partea vătămată personal cu ea nu a vorbit cu privire la returnarea implantului și a banilor achitați de aceasta, ea doar a scris o cerere. Partea vătămată putea să vândă aceste implantate și altor persoane deoarece avea pașaport pe acestea, era deja proprietate sa. A indicat că nu știe pentru cine a procurat partea vătămată implantele.

La întrebările instanței de judecată, martorul Grosu Tatiana a comunicat că ea personal a văzut implantele, acestea arătau ca niște șuruburi, stative. Implantele au fost transmise părții vătămate când aceasta a achitat factura față de ea. Implantele au fost transmise părții vătămate în baza facturii, acolo este indicat că le-a primit. În factură era indicată toată suma, însă doamna Macovei nu a achitat toată suma, data achitării sumei nu permanent corespunde cu data emiterii facturii sau data primării. Contractul a fost întocmit la data de 23 februarie 2012 iar factura este din 18 aprilie 2012, ea a întocmit factura. A menționat că a comandat aceste implantate în baza unui invoice, unei companii turcești, în baza contractului cu firma turcească, nu ține minte cum se numea compania turcească. Aceste implantate cel mai des ne erau transmise prin aeroport, acestea veneau pe cale aeriană. A răspuns că nu ține minte dacă în extrasul companiei ”Ventuga-Zemif” SRL era indicat ca gen de activitatea comercializarea implantelor, însă compania are dreptul să efectueze aceste activități dacă are o autorizație, însă nu ține minte dacă

compania "Ventuga-Zemif" SRL avea această autorizație. A menționat că nu ține minte pe ce perioadă era încheiat contract cu compania turcească și nu știe de ce partea vătămată a declarat că nu a primit nici un implant.

Analizând în ansamblu probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că, inculpatul Ghelici Fiodor urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.25, p.65, alin.161).

Conform art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Art. 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Conform stipulărilor art. 99 alin.(2), 101 alin.(1), 336 alin.(3) pct.6), 8), 373, 389 alin.(1), 394 alin.(1) pct.2), Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției

nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Sub acest, aspect instanța de judecată, atestă că în ședința de judecată nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 19 alin. (3) CPP, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea.

Din analiza probelor administrate, instanța de judecată reține, că în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, inculpatul Ghelici Fiodor a dobândit ilicit bani în sumă de 31 420 lei de la partea vătămată Macovei Stepanida, pe care i-a însușit în interese personale și pentru care inculpatul a fost trimis în judecată.

Astfel, procurorul își întemeiază acuzarea în privința inculpatului Ghelici Fiodor pe declarațiile martorilor *****, Șavga Nicolae, Anghel Victor și a părții vătămate Macovei Stepanida administrate în cadrul urmăririi penale și instanța de judecată. La caz, instanța consideră oportun de a menționa, că doar declarațiile părții vătămate și martorului *****, nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului Ghelici Fiodor, în sensul motivării unei sentințe de condamnare, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile.

În susținerea acestei poziții, instanța precizează art.24 alin.(2) CPP și art.26 alin.(3) CPP, care prevede că, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Mai mult ca atât, procedura penală are drept scop constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană

care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Astfel, martorii Șavga Nicolae și Anghel Victor fiind în lista probelor acuzării nu au dat careva declarații care ar dovedi cert și incontestabil vina inculpatului Ghelici Fiodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ci din contra martorul Anghel Victor atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a declarat că, el personal a transmis implantele medicale către partea vătămată Macovei Stepanida, după ce aceasta a achitat o parte din sumă în cuantum de 31 420 lei și a semnat toate actele corespunzătoare care adevăresc acest fapt.

Obiectul juridic generic al infracțiunii de escrocherie formează relațiile sociale cu privire la patrimoniu.

Obiectul juridic principal al escrocheriei îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor iar obiectul juridic secundar al infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimumul necesar de încredere.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânirea acestor bunuri urmărirea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Este cunoscut că pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal (escrocherie) este necesar a fi îndeplinite trei cerințe esențiale:1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în modalternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) prezența legăturii de cauzalitate între fapta și urmările nominalizate. De asemenea, este cunoscut că escrocheria este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine, după bunul său plac, adică la propria sa dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând prin vinovăție sub formă de intenției directă. De asemenea la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Determinarea faptei de escrocheriei trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță: atitudinea inculpatului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a inculpatului de a-și

executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate

Temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 CP, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării: normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 CP, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite, ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Sub incidența art. 190 Cod penal, trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voință, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc., el își demonstrează rea-voința în raport cu victima. Nu mai putem afirma, retrospectiv, că învinuitul nu a fost în măsură să-și execute obligațiile contractuale. Nu putem afirma că a fost de bună - credință, că a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale, pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate. Deoarece făptuitorul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei (care este celălalt subiect al raportului juridic), el nu se mai poate prevala de imposibilitatea sa de a-și executa obligațiile contractuale față de victimă. În concluzie, nu poate fi invocată imposibilitatea făptuitorului de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile asumate - ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală - dacă a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

Conform actelor prezentate și probelor cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată a constatat următoarele: la data de 23 februarie 2012, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare dintre SRL „Ventuga-Zemif” în calitate de vânzător și Macovei Stepanida în calitate de cumpărător, potrivit căruia obiectul contractului constituie vânzarea unui complet de implante medicale din titan de marca: Ti6A14Veli. Iar la data de 18 aprilie 2012 a fost întocmită factura fiscală seria PA nr. 0463045 din 18 aprilie 2012, potrivit căreia Macovei Stepanida a primit implante medicale ortopedice în sumă de 72 972, 78 lei, semnând pentru

acest fapt la punctul 13 și 14 al facturii fiscale.(f. d.14). Totodată la rubrica „forma de plată” fiind indicată mențiunea „în rate”. Iar, la data de 20 aprilie 2012 a fost eliberată chitanța, potrivit căreia Macovei Stepanida a achitat suma de 31 420 lei.

Din cele constatate reiese, că factorul de decizia a SRL „Ventuga – Zemif” Ghelici Fiodor în calitate de administrator al companie „Ventuga-Zemif” SRL a încheiat un act juridic, contract de vânzare-cumpărare, a implantelor medicale unde în calitate de cumpărător figurează Macovei Stepanida, iar vânzător societatea comercială menționată. Astfel, acest act este unul perfect legal dintre o persoană juridică și o persoană fizică, unde ambele părți și-au asumat anumite drepturi și obligații. Astfel, inculpatul în calitate de administrator a societății, a fost de acord cu achitarea în rate de către partea vătămată a sumei de bani pentru implantele solicitate, inculpatul avînd o disponibilitate efectivă de a-și executa angajamentele și nu și-a asumat un angajament fals, imposibil de executat de către acesta. Or, materialele cauzei penale confirmă, că SRL „Vetuga – Zemif” la data de 11 octombrie 2011 a primit licența seria A MMII nr. 038285 ce i-a permis gentul de activitatea – comercializarea dispozitivelor medicale (Volumul II, f.d. 84-85).

Mai mult decât atît avînd în vedere, faptul că partea vătămată Macovei Stepanida nu și-a onorat obligațiile contractuale, în adresa acesteia au fost remise de către directorul „Ventuga-Zemif” SRL, Ghelici Fiodor, două pretenții din data de 09 aprilie 2013 și 15 iulie 2014, cu privire la solicitarea de a fi achitată datoria debitorială de către aceasta, pe cînd partea vătămată a depus petiții la diferite organe abea după ce i-au fost reclamate sumele menționate.

Ținînd cont de cele relatate, instanța de judecată consideră că în acțiunile inculpatului Ghelici Fiodor, lipsește atît latura obiectivă, cît și cea subiectivă a comiterii infracțiunii imputate.

Totodată, acuzatorul de stat a prezentat în calitate de mijloc material de probă ce dovedește vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, răspunsul Serviciului Vamal nr. 10770 din 04 august 2014, în care se menționează că în bazele de date nu a fost identificată marfa cu parametrul tehnic TiA14Veli, în perioada anilor 01.01.2011-31.07.2014. Însă instanța de judecată făcînd o analiză minuțioasă a rapoartelor statistice privind importul de articole medicale efectuat de către SRL „Ventuga Zemif” în raport cu rețeta eliberată de medicul Nicolae Șavga în care sunt indicate concret denumirea și mărimea implantelor necesare pentru efectuarea operației chirurgicale, instanța de judecată a constatat, că SRL „Ventuga Zemif” a primit toate tipurile de implantate indicate în rețetă pînă la data de 09 aprilie 2012 inclusiv. Iar, cu privire la răspunsul Serviciului Vamal din 04 august 2014, instanța de judecată consideră, că marfa dată pur și simplu la Serviciul Vamal nu este identificată în baza parametrului tehnic, ci în baza descrierii și altor criterii, de aceea și Serviciul Vamal nu a identificat astfel de marfă în perioada anilor 01 ianuarie 2011-31 iulie 2014. Or, utilaj medical cu parametrii indicați în prescrierea

medicului Șavga Nicolae a fost importată de către SRL „Ventuga Zemif”, fapt reflectat în actele vamale prezentate.

Jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 CPP.

În cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci există îndoiala cu privire la vinovăția inculpatului, se aplică regula „in dubio pro reo”, potrivit căreia orice îndoială operează în favoarea inculpatului. Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătura cu fapta imputată. Înainte de a fi o problema de drept, regula „in dubio pro reo” este o problema de fapt.

Coroborând probele administrate în cursul urmăririi penale, cu cele administrate nemijlocit în cursul judecății, instanța a reținut o altă situație de fapt decât cea avută în vedere de procuror la momentul trimiterii în judecată a inculpatului. Or, declarațiile martorului ***** și a părții vătămate Macovei Stepanida nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, în modul prevăzut de art. 389 CPP, în situația în care probele materiale dovedesc, că Macovei Stepanida a semnat recepționarea implantelor și a achitat parțial prețul acestuia. Iar, actele juridice încheiate legal între părți, confirmă achitarea în rate a implantelor, circumstanțe întărite și prin declarațiile martorilor Anghel Victor și Grosu Tatiana.

La fel, este de menționat, existența contradicțiilor dintre declarațiile părții vătămate, martorului ***** și martorului Șavga Nicolae. Astfel, atât partea vătămată cât și fiica acesteia ***** au declarat în ședința de judecată, că personal Șavga Nicolae a examinat-o pe ***** , ultima suplimentar a menționat, că au mers la medic de câteva ori, însă intervenția chirurgicală nu a avut loc din diferite motive. Însă aceste declarații sunt unice, în contrariu medicul Șavga Nicolae a declarat, că nu a văzut-o pe ***** și nu a examinat-o. Aceste divergențe nu au fost înlăturate în cadrul cercetării judecătorești, iar toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Careva alte probe că Ghelici Fiodor avînd drept scop dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, sub pretextul comercializării implantului medical, prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la Macovei Stepanida bani în sumă de 31 420 lei, pe care i-a însușit în interese personale.

Jurisprudența Curții Europene a menționat în cauza „Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 12 iulie 2001”, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui Ghelici Fiodor în săvârșirea infracțiunii incriminate. Instanța de judecată, constată că fapta cu care a fost sesizată prin rechizitoriu nu are relevanță penală, fiind de natură civilă, adică se pretinde că inculpatul nu și-a executat obligația civilă, pe care partea vătămată susține că și-a asumat-o contractual, or neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidența legii penale. De altfel, prin art. 1 din Protocol nr. 4 CEDO, se statuează că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv, că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că nu a fost probat în modul stabilit de lege faptul comiterii escrocheriei, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, deoarece nici la materialele cauzei și nici în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe ce ar confirma comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal de către Ghelici Fiodor.

Astfel, instanța de judecată consideră, că în cazul examinat faptele săvârșite de către inculpatul Ghelici Fiodor nu sunt prevăzute de legea penală și ce aceea nu constituie infracțiune, fiind un delict civil.

Avînd în vedere aceste prevederi legale, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că inculpatul Ghelici Fiodor urmează a fi achitat în temeiul prevederilor

art. 390 alin. (1) pct. 4 CPP, deoarece fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală.

Cu referire la latura civilă, instanța de judecată reține următoarele .

Partea vătămată Macovei Stepanida s-a constituit parte civilă cu suma de 31420 lei și prejudiciu moral 20000 lei.

Acțiunea civilă se rezolvă în cadrul procesului penal numai în măsura în care a fost alăturată acțiunii penale și împreună au ajuns în fața instanței penale. Instanța care examinează cauza în fond este competentă să judece acțiunea civilă în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii. La examinarea cauzei instanța dispune de câteva soluții în ceea ce privește acțiunea civilă, și anume admite total sau parțial acțiunea, respinge acțiunea, nu se pronunță asupra acțiunii civile, admite în principiu acțiunea civilă. În cazul în care în cursul judecării unei cauze în care inculpatul este trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, însă după efectuarea cercetării judecătorești se constată că fapta nu este prevăzută de legea penală, ci constituie un litigiu cu caracter civil, atunci acțiunea civilă se va lăsa fără soluționare.

În conformitate cu art. 384, 392-394, 396 CPP, instanța de judecată,
hotărăște:

Ghelici Fiodor ***** se consideră achitat de sub învinuirea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Măsura preventivă în privința inculpatului Ghedlici Fiodor ***** nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Acțiunea civilă se lasă fără soluționare.

Sentiința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței, judecătorul

Stella Bleșceaga